

HET KERSTFEEST

op de zondagsschool herdacht,
— DOOR —

J. P. VAN DER MAAS JR.

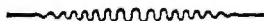
NIJKERK, G. F. CALLENBACH.

Het Kerstfeest

OP DE ZONDAGSSCHOOL HERDACHT,

DOOR

J. P. VAN DER MAAS Jr.

NIJKERK.
G. F. CALLENBACH.

Christiaan en Lina hadden met verlangen naar de kerstdagen uitgezien. Eindelijk waren zij aangebroken, die dagen waarop zij de geschiedenis van de geboorte des Heeren zouden hooren vertellen, in huis, in de kerk, op de zondagsschool. In huis vertelde vader bij het ontbijt in het kort hoe de Heere Jezus zijn hemeltrou had verlaten en mensch was geworden; in de kerk hoorden zij prediken over de geboorte; op de zondagsschool werd hun die blijde boodschap medegedeeld. Op de zondagsschool, daar verlangden zij naar. De onderwijzer, de heer Hoogenberg, kon o, zoo mooi vertellen en Christiaan en Lina hielden daar veel van. Gij, kinderen! die dit boekje leest, gij hoort immers ook gaarne vertellen, niet waar? Kom, we treden een zondagsschool binnen en luisteren naar den onderwijzer. Christiaan en Lina zijn vroeg van huis gegaan, want zij houden niet van te laat komen. Er wordt gezongen Ps. 98 : 2, daarna wordt het gebed gedaan door den heer Hoogenberg. Hij heeft een zegen gevraagd over de samenkomst en de kinderen den Heere opgedragen met de bede om de werking des Heiligen Geestes, ten einde zij vroegtijdig in den dierbaren Zaligmaker mochten gelooven. Eerbiedig en stil waren dat zestigtal kinderen onder het gebed. Dit behoort ook zoo; want bidden is niet alleen de oogen sluiten en de handen vouwen; het is tot den Heere spreken, die alles hoort en ziet. Er zijn wel kinderen, die onder het gebed in het rond kijken en niet nazeggen wat de onderwijzer of onderwijzeres voorzegt, maar zulke kinderen beseffen nog niet, wat het is tot God te spreken. Het is zeer oneerbiedig, want als we tegen den koning moesten spreken, zouden we dan wel zoo durven rondkijken? Bedenk eens, wat het is tegen den Koning der koningen te spreken. Lieve kinderen! als ge bidt, spreekt ge tot den Heer, die ofschoon gij Hem niet ziet, Hij u wel ziet, tot in het diepste van uw hart, en die zoo goed is, om op het gebed verhooring te geven.

We luisteren wat de onderwijzer zal vertellen. Hij heeft een gedeelte van het Evangelie van Lukas en wel van het tweede hoofdstuk gelezen. De kinderen hebben allen in hun bijbel nagezien; daarop begint hij aldus:

Den vorigen zondag, kinderen! hebben we gesproken over Maria. Zij was, o zoo gelukkig en zalig dat drietal maanden, welke zij bij hare nicht Elisabeth had doorgebracht. Zij hebben samen veel over haren toestand gesproken. Aangename uurtjes hebben ze genoten. Dan aan alles komt een einde. Maria keert weder naar Nazareth terug. Zoo gaat het ook met ons. We verlangen soms naar dit of dat, we bezoeken gaarne onze vrienden of bekenden; we spreken met hen over de goedheid des Heeren, dan er komt een einde aan. Dat scheiden is ons niet aangenaam. Kinderen hooren gaarne vertellen en als de tijd daar is, zouden ze gaarne een uurtje er aangeknoopt zien.

Maria is te Nazareth. Zij denkt aan hare nicht Elisabeth, aan de aangename uurtjes met haar zoo gezellig gesleten. Zij herinnert zich wat Elisabeth gezegd heeft, en wat zij zelve in den lofzang heeft ontboezemd. Immers de Heere had op haar, geringe maagd, nedergezien. o Liefde van den grooten God. Hij had een bode, een engel met een blijde boodschap tot haar gezonden. De naam van dien engel was Gabriël. Wat zal Maria geschrikt zijn, vraagt ge wellicht? Luister! Gabriël binnen gekomen zijnde, spreekt haar aan en zegt: »Wees gegroet! gij begenadigde! de Heere is met u, gij gezegende onder de vrouwen.«

Welk een blijde tijding voor Maria, niet waar? Gabriël wil hiermede zeggen: Maria! Gij zult de moeder worden van den beloofden Zaligmaker. Welk een invloed die woorden op haar maakten, kunnen we opmaken uit hetgeen zij later tot den engel zegt. Ze werd ontroerd bij het gezicht van den engel Gabriël. Zou ze niet? Zij eene nederige maagd wordt vereerd met de komst van een bode uit den hemel. Zij werd ontroerd, zij vreesde. Dat woord trof haar; zoo onverwacht. Zij dacht bij zich zelve: wat mag deze groetenis beteekenen. Wees gegroet. Een groot! En van wien? Van een mensch? van Elisabeth? Neen, een groot van den grooten, den eeuwig levenden God door middel van een engel. Een groot, aan haar, de nederige dienstmaagd van Nazareth. Een groot als de begenadigde van God. Ja, kinderen! Maria was door God begenadigd. In zich zelve was zij een zondaresse, doch zij heeft genade gevonden in de oogen des Heeren; Hij heeft uit genade op haar gezien, haar uitverkoren om moeder te worden van

den Heere Jezus en laat haar begroeten. Onuitsprekelijk groot is het een groot te ontfangen van Hem, die haar van eeuwigheid heeft gekend en als zondares heeft begenadigd. Geen wonder als we Maria ontroerd zien; en zij overleide, en dacht na, hoedanig deze groetenis zijn mocht. Zij kon dat woord van den engel niet recht vatten. Deze zal haar evenwel niet in die pijnlijke onrust laten. vertroostend, liefelijk, innemend is de taal welke hij tot haar richt: »Vrees niet, Maria! want gij hebt genade gevonden bij God. En zie, gij zult bevrucht worden, en eenen Zoon baren, en gij zult zijnen Naam heeten Jezus, Deze zal groot zijn, en de Zoon des' Allerhoogsten genaamd worden; en God de Heer zal Hem den troon van zijnen vader David geven; en Hij zal over het huis Jakobs koning zijn in der eeuwigheid, en zijn Koningrijk zal geen einde zijn.« Maria verneemt hier uit den mond van Gabriël wat de Heer over haar beschoren had. Ze weet nu wat die groot beteekent. Ze behoeft niet te vreezen. Ze heeft goed gehoord, want ze wordt bij haren naam aangesproken. De engel Gabriël weet wie ze is. Geen vrees bekneld nu haar hart meer, omdat zij genade bij God gevonden heeft.

Lieve kinderen! Het is een groot voorrecht genade bij God te vinden; het moet de bede voor ieder uwer worden: »Heere wees mij genadig.« — Maria had genade gevonden bij God; ze had die niet verdiend, want niemand, wie hij zij, kan genade verdienen; zij is een vrije gift, en sluit alle verdiensten buiten.

Maria verneemt van den godsgezant, dat zij een zoon zal krijgen en zijn naam Jezus zal genaamd worden. Welk een dierbare naam, kinderen! Jezus wil zeggen: Helper, Redder, Heilaanbrenger, Zaligmaker. Hoewel vooral in het oude Testament vele personen dien naam droegen, is hij in zijn volle beteekenis op den Christus toepasselijk. Dierbare naam Jezus! De engelen buigen eerbiedig voor Hem, wiens naam Redder van zondaren zeggen wil. Bij het uitspreken van dien naam gevoelt de begenadigde iets liefelijks, iets dat hij niet in woorden kan uitbrengen. o, Mocht gij kinderen! de dierbaarheid van den naam Jezus aan uwe harten gevoelen. Jezus verlost van het grootste kwaad, namelijk de zonde, en brengt weder tot het grootste goed, namelijk God en Zijne zalige nabijheid. Het is noodzakelijk, om voor eeuwig behouden te worden, in Hem te gelooven. We lezen in HAND. 4 : 12, *En de zaligheid is in geen anderen; want daar is ook onder den hemel geen anderen naam, die onder de menschen gegeven is, door welken*

wij moeten zalig worden. Die Jezus, vervolgt de engel, zal groot zijn en de Zoon des Allerhoogsten genaamd worden. Welk een blijde tijding voor Maria. Die zoon zal de zoon van den Allerhoogsten, namelijk God zijn. Niemand op aarde of in den hemel kan hooger zijn dan Hij. o, Welk een grootheid zien wij in dien Heiland! Veel zou daarover te spreken zijn, kinderen! maar gij kunt alles niet op eens onthouden. Dit alleen: De Heer is groot als Zaligmaker; van God gezalfd tot Profeet, Priester en Koning. Door zijn Woord en Geest leert Hij nog als Profeet; door zijne offerhande aan het kruis heeft Hij bewezen de eenige Hoogepriester te zijn, die nu nog een voorspraak bij den Vader is, voor allen die door Hem tot God gaan; als Koning bestuurt en regeert Hij zijne onderdanen en beschermt hen tegen de vele vijanden, die zijn rijk trachten te verwoesten. Hij is groot in zijne goddelijke en menschelijke naturen, in de staten zijner vernedering en verhooging, in zijne verdiensten door zijne ontfermende zondaarsliefde verworven, waarvan *in* en *na* dit leven de vruchten geplukt worden. Welk een grootheid zien wij in den Heiland, meer dan uit te spreken is!

Vervolgen we onze beschouwing en vestigen we onze aandacht op de verheugde, maar verbaasde Maria, toen zij den engel Gabriël toesprak, hoe dat mogelijk kon zijn. Deze zeide tot haar: »De Heilige Geest zal over u komen, en de kracht des Allerhoogsten zal u overschaduwē; daarom ook, dat heilige, dat uit u geboren zal worden, zal Gods Zoon genaamd worden. Want geen ding zal bij God onmogelijk zijn.« Maria nu, overtuigd van de begenadigde te zijn, roept vol zieleblijdschap uit: »Zie de dienstmaagd des Heeren, mij geschiede naar uw woord.« En de engel ging weg van haar. Wat Gabriël Maria op Gods bevel verkondigd had, is vervuld. Dezen dag herdenken we de geboorte van den Zaligmaker. Voor ik u iets daarvan vertel, zingen we samen:

Zingt, zingt ter eer van Hem,
 Hij, die te Bethlehem
 Geboren is;
 Die 's Hemels troon verliet,
 Op zondaars nederziet,
 Hun 't licht des Geestes biedt,
 In duisternis.

Gij hoordet, Efrata!
 Het heilwoord van gena
 Door 't englental;
 Dat woord doet 't harte goed;
 Dat woord is zondaars zoet;
 Dat woord vertroost 't gemoed
 In 't tranendal.

De juichtoon: „Eer zij God!”
 Geeft vrede en zielgenot
 Hier op deez' aard;
 Schenk ons dien vrede, Heer!
 Zie zeegnend op ons neêr;
 Gij zijt en lof en eer
 En hulde waard.

Komt, zingt nu Hem ter eer,
 Dien trouwen God en Heer
 Een dankend lied;
 o Heere! bidden wij;
 Maak ons van zonden vrij;
 Verbreek de slavernij;
 Vergeet ons niet.

Verheft, verheft uw stem,
 Tot, roem en prijs van Hem
 Der heeren Heer;
 Dit Kerstfeest zij gewis,
 't Feest der bevrijdenis
 Van zonde en duisternis
 o Hemelheer!

Christiaan en Lina hadden met gevoel dapper medegezongen. Ze kenden de wijze van dat versje, hetwelk zij op school geleerd hadden. Misschien zijn er kinderen die dit boekje lezen, die het ook kennen.

De heer Hoogenberg behoefde geen »stilte« te roepen. Hij zag even in het rond en alle kinderen zagen hem aan. We hooren hem spreken:

Gelijk we zoo even in Lukas 2 gelezen hebben, kinderen! vieren we van daag en morgen het feest van de geboorte des Heeren. Ik zal u eerst de geschiedenis verhalen en daarna u eenige vragen doen om te weten of ge goed geluisterd hebt.

Morgenmiddag vieren we feest in de kerk. Als de dominé u vraagt, hoop ik dat gij goed zult antwoorden.

1e bespreken we de omstandigheden, welke bij de geboorte hebben plaats gevonden; 2e zien wij het belang dat de engelen daarin stellen en 3e beschouwen we het gedrag van de herders en van Maria bij deze gelegenheid.

De Heere Jezus, die rijk was, is arm geworden. Hij was vóór zijne geboorte in den hemel, want Hij is God. De geboorte van Hem was lang te voren door de profeten voorspeld. Onder anderen had de profeet Micha duidelijk de plaats aangekondigd waar die geboorte zou plaats hebben. »En gij Bethlehem, Efrata! zijt gij klein om te wezen onder de duizenden van Juda? Uit u zal mij voortkomen, die een heerscher zal zijn in Israël en wiens uitgangen zijn van de dagen der eeuwigheid.« Micha 5 : 1.

Na een moeilijke en hoogst bezwarende reis, waren Jozef en Maria te Bethlehem aangekomen, en Maria baarde haren eerstgeborenen Zoon, in de stad Davids. Niet in de hoofdstad Jeruzalem, maar in het kleine Bethlehem, had de gewichtige gebeurtenis plaats. »En Maria wond Hem in doeken, en legde Hem neder in de kribbe, omdat voor henlieden geen plaats was in de herberg.« Hoe armoedig en gering is alles wat wij hier zien. Zoo arm kan een mensch haast niet zijn, of hij bezit meer dan hier gevonden wordt. Wij hebben allen eene woning, kinderen! waar wij eten, drinken, spelen en slapen, waar wij tegen wind en weer beschut zijn. Wat wordt er voor u gezorgd om het u gemakkelijk te maken. De een heeft wel een mooier woning dan de andere; toch is ieder blij als hij naar huis kan gaan, waar zijne ouders of betrekkingen wonen, die hem de deur niet zullen uitzetten. De Heere Jezus had geene woning waarin Hij geboren werd. Hij zelf heeft het later getuigd: »de vossen hebben holen, de vogelen des hemels nesten, maar de zoon des menschen heeft niet waar hij het hoofd nederlegge.« Hij wordt in een stal geboren. Geen wiegje is voor Hem in orde gemaakt; zijne moeder moet Hem in doeken winden en eene krib, waar de dieren hun voedsel uit krijgen, is Hem een

rustplaats. Er was geen plaats voor Maria en voor den Heer in de herberg. Ge moet niet denken als ge het woord »herberg« hoort aan eene plaats waar veelal ondeugende dronken lieden zich ophouden, noch aan een logement, zooals wij in ons land hebben. In het land waar de Heer geboren is, waren geen herbergen of logementen. Als men op reis was, nam men bij zijn familie of dezen of genen vriend zijn intrek. Had men die niet, dan moest men zich behelpen met een huis »herberg« genoemd. Die herbergen waren groote gebouwen, met verscheidene vertrekjes rondom in het vierkant gebouwd. Al die kamertjes zagen op een binnenplein uit; op dat binnenplein bevond zich de noodige ruimte om het vee te bergen. Zulk een gebouw werd *Karavansera* of herberg genoemd.

Toen Maria te Bethlehem aankwam, waren alle vertrekjes bezet, zij kon niet anders doen dan van de binnenplaats gebruik maken. Niemand was zoo vriendelijk haar een vertrekje af te staan. Armoede, geringheid en ontbering zijn dus van zijne geboorte af aan, het deel van Hem, die den mensch in alles is gelijk geworden, uitgenomen de zonde.

De menschwording was op zichzelf reeds het grootste bewijs van des Heeren zelfvernederig. En dat Hij zich vernederde, kinderen! was om menschen, die door de zonde voor eeuwig van God gescheiden waren, weder met Hem in een verzoende betrekking te brengen.

Arm zijn we, arm en ellendig door de zonde, maar Jezus bracht verlossing, rijkdom, het eeuwige leven aan. Hij wil zondaars voor eeuwig gelukkig maken, wanneer ze in Hem gelooven.

Zonder uitwendige grootheid en aardsche pracht, wordt de Koning van het heelal geboren. We leeren hieruit niet naar uitwendige vertooning te streven, maar naar die inwendige blijdschap, welke de geboorte des Heeren in het hart werkt. Dat ondervonden de herders, want: »er waren herders in diezelfde landstreek; zich houdende in het veld, en hielden de nachtwacht over hunne kudde.« Aan die eenvoudige herders wordt de eerste blijde tijding gebracht van de geboorte des Heeren; niet aan den koning Herodes in zijn paleis, niet aan de priesters in den tempel, niet aan de voornaamste inwoners van Bethlehem; neen, aan eenvoudige herders wordt het eerst het kerstevangelie verkondigd. Ge ziet hieruit, kinderen! De Heere God ziet niet op aardsche grootheid, maar op het hart. Arm van geest, gering in het oog van menschen, waren de herders groot in het oog van God. Bij Hem bestaat geen on-

derscheid des persoons. Ieder die Hem vreest, hoe rijk en aanzienlijk, hoe gering en nederig zijne plaats of bestemming in de maatschappij zij, is Hem welbehagelijk.

iet alleen menschen, maar hemellingen stellen belang in de geboorte des Heeren, en die geboorte wordt daardoor verheerlijkt. Heb ik zoo even verteld dat eenige geringe herders in het veld de wacht hielden bij hunne kudde, diezelfde herders worden verwaardigd een tooneel te aanschouwen, hetgeen niet in staat is verteld of beschreven te worden, zooals het door hen ondervonden is.

Ze zien in het midden van den nacht plotseling een heerlijk licht. De duisternis wijkt voor een hemelschen lichtglans. Zij staan verbaasd over die plotselinge verschijning, niet alleen, maar, o, hoe groot is hunne verbazing, daar staat een engel Gods naast hen. Hoe ontroerd en bevreesd ze zijn bij die ontzettende verschijning, zoo worden zij spoedig van dien toestand verlost. De engel spreekt hen aan, en zegt: »vreest niet, want ziet, ik verkondig u groote blijdschap.«

Hoe geruststellend, kinderen! vreest niet. Hoe zouden wij schrikken als een engel, een hemelbode verscheen, en nog wel in het midden der nachtelijke duisternis. Het verwondert ons niets van de herders; maar zij behoeven niet te vreezen. Die engel kwam niet om hen iets kwaads te verkondigen, noch om hun het leven te benemen, zooals door het grootste gedeelte van het Joodsche volk gemeend werd, als zij een engel zagen. Vreesden zij te moeten sterven, die vrees moet wijken en plaats maken voor de allergrootste blijdschap, die zij hier op aarde smaken kunnen, nu de komst van den Verlosser hun gebodschapt wordt.

Blijdschap, niet alleen voor de herders; maar die al den volke wezen zal, voor allen, die den Heer zoeken; blijdschap voor ouden en jongen; blijdschap voor rijken en armen; blijdschap voor aanzienlijken en geringen; blijdschap voor geleerden en ongeleerden; blijdschap, die al den volke wezen zal.

Kinderen! gij zijt menigwerf blijde. Blijde wanneer ge verwacht een geschenk of een nuttig en aangenaam boekje met mooie plaatjes krijgt. Blijde als ge met uwe vriendjes of

viendinnetjes spelen kunt, als ge een paar dagen vacantie krijgt enz. Die blijdschap duurt echter kort, en wordt, zoo niet door droefheid vergezeld, dan toch dikwerf daardoor achtervolgd. Wat is hier de oorzaak van? Omdat het aardse, vergankelijke blijdschap is.

Waarom mogen de herders blijde zijn? Hoort wat de engel zegt: »Namelijk dat u heden geboren is de Zaligmaker.« De Zaligmaker, die alles wat de zaligheid in den weg staat, de zonde, wegneemt, »welke is Christus.« Christus beteekent dezelfde als Profheet, Priester en Koning. Als Profheet heeft Hij wonderen gedaan; toekomstige zaken voorspelt, Gods raad ten volle verkondigd en dat alles bewezen door een onzondigen levenswandel, zoodat hij vragen kon: »Wie van ulieden overtuigt mij van zonde? Als Priester heeft Hij zich aan het kruis opgeofferd, bidt nog voor de zijnen en zegent hen met tijdelijke en geestelijke zegeningen. Als Koning regeert en bestuurt Hij Zijne gemeente en beschermt haar tegen de vele vijanden. Welk een blijdschap, ook voor ons. Hij wordt *de Heer* genoemd door ieder oprecht Christen, die in Hem gelooft en daardoor aan Hem verbonden is.

Lieve Kinderen! Jezus wordt door u ook *Heer* genoemd; welk een reden van blijdschap! Ik heb zoo aanstonds gezegd, de Heer is in Bethlehem geboren in de stad Davids, en Bethlehem wil zeggen *Broodhuis*. Bij den Heer is het ware brood te vinden. Hij zelf is het brood des Levens, dat uit den hemel is nedergedaald.

»En van stonde aan was er met den engel eene menigte des hemelschen heirlegers, prijzende God.« De blijde boodschap is door den afgezant des Allerhoogsten gebracht; de herders hebben haar vernomen, en ziet, daar daalt een talrijke schaar van engelen uit den hemel neder. Engelen op aarde, Engelen zijn verheugd en openbaren die vreugde door in grooten getale Hem op aarde te komen verheerlijken, dien zij in den hemel aanbidden.

Hoevele menschen en kinderen vindt men heden ten dage die onverschillig zijn, of geen grooten prijs stellen op het verlossingswerk door den Heere Jezus volbracht. Het Kerstfeest wordt daarentegen door hen met vreugde begroet, die in het pas geboren kind hunnen Verlosser aanschouwen. O kinderen! De Heere God geeft regen en zonneschijn, spijs en drank, Hij laat alles groeien en bloeien; maar dat alles haalt niets bij de liefde door Hem betoond in de zending zijns eengeboren Zoons tot redding van zondaren uit de macht van den vorst der

duisternis. Die dat niet van harte gelooft, kan niet recht Kerstfeest vieren. Vergeet niet, kinderen! Den Heere veel te bidden, opdat ge Hem leert prijzen.

Luisteren we naar den zang der engelen. Zij bestaat uit drie deelen; »Eere zij God in de hoogste hemelen.« Dat was de grondtoon van hun lied, waarmede zij aanheffen. Het doel van Jezus komst op aarde, van geheel zijn verlossingswerk moet strekken ter verheerlijking van God. De Heer had dat reeds besloten voor de grondlegging der wereld, en nu in de volheid des tijds werd het ten uitvoer gebracht.

Brengen de engelen den Heere lofen dank, ofschoon zij geen Verlosser noodig hebben, hoeveel te meer, voegt het zondige menschen, een loflied ter eere voor Gods genade, aan te heffen. »Vrede op aarde.« Door vrede wordt hier de vrede met God bedoeld. Ge denkt onwillekeurig als ge van vrede spreekt, aan oorlog. De mensch is in oorlog met en strijdt tegen God; hij leeft in vijandschap met God. Hoe is dat gekomen? Door de zonde. Zij maakte die vijandschap tusschen God en den mensch. Het schepsel vervreemde van den Schepper. Doch, wat gebeurt! Daar komt Hij, die reeds in het oude Testament als de *vrededorst* voorspeld was, en bewerkt den vrede. De Profeet Jesaja noemt Hem: *vrededorst* Jes. 9 : 5. De oorzaak der vijandschap, de zonde, zal Hij overwinnen, en zoo met God verzoenen, een iegelijk, die in Hem gelooft. Van nu af aan zal op aarde het lieflijk woord gepredikt worden: »Vrede door het bloed des kruises.« Dat verstond Paulus toen hij zeide: »Wij dan gerechtvaardigd zijnde door het geloof, hebben vrede bij God, door onzen Heer Jezus Christus.« Ja, Hij die in Bethlehem geboren is, is onze vrede. Om nu tot dien vrede met God, en daardoor ook tot vrede met zich zelve te komen, is er geen ander middel, geen andere weg dan Jezus Christus.

»In de menschen een welbehagen.« De mensch door de zonde een vijand van God geworden zijnde, kan geen voorwerp des welbehagens in Gods oogen zijn. »Hij toch is te rein dan dat Hij het kwaad zou kunnen aanschouwen. In Jezus alleen ziet Hij op verloren zondaren neder; als verloren zonen en dochteren brengt de Heere Jezus hen tot den Vader en herstelt hen in de vaderlijke gunst en liefde. Welk een blijde tijding; »God heeft in de menschen een welbehagen.« Ook kinderen, die Hij liefheeft, zijn de voorwerpen zijns welbehagens, maar die Hem, dat spreekt van zelve, moeten liefhebben.

u blijft ons nog over het gedrag der herders en van Maria te beschouwen. Nadat de engelen hun feestzang gezongen hebben en naar den hemel weder zijn teruggekeerd, wekten de herders elkander op naar Bethlehem te gaan, om den hun aangekondigden Messias te zien. Zij gingen met haaste, brandende van nieuwsgierigheid naar dien Heiland. Het gegeven teeken door den engel was door hen niet vergeten: »En dat zal u het teeken zijn; gij zult het kindeke vinden in doeken gewonden, en liggende in de kribbe.« Zij twijfelen volstrekt niet aan de waarheid van de boodschap des engels, zij aarzelen geen oogenblik om hunne kudden te verlaten; een zaak vervult hun hart, dat hart brandende van liefde: namelijk het vinden van den beloofden Messias. En ziet, kinderen! Zij vinden Hem tot groote blijdschap in doeken gewonden, liggende in de kribbe.

Zoo moet ook gij met haaste en met verlangen naar den Heer Jezus zoeken, dan wordt Hij van u gevonden. Dat Kindeke in de kribbe, gewonden in doeken is de Redder van zondaren, de Heer van leven en dood, de Zaligmaker van hen, die van God zijn afgeweken; God geopenbaard in het vleesch. »En als zij het gezien hadden, maakten zij alom bekend het woord, dat hun van dat Kindeken gezegd was.« Zij gelooven, daarom spreken zij; zij schamen zich niet, om dat Kindeke, al is het zonder gedaante en heerlijkheid den Koning der koningen, Christus den Heer te noemen. Zij komen vrijmoedig voor Hem uit, en prediken zijne geboorte aan hunne mede-zondaren, en vragen niet wat de uitwerking zal zijn.

Lieve kinderen! De liefde tot Christus moet u dringen om zijn naam voor de menschen te belijden, daarbij met woord en daad, handel en wandel van Hem te getuigen, al is het ook dat zulk eene belijdenis u schimp en smaad veroorzaakt.

Hebt gij den Heere gevonden, schaamt u niet dat aan anderen te verkondigen.

Nog ten laatste vestigen we onzen aandacht op Maria. »Zij bewaarde deze woorden alle te samen, overleggende die in haar hart.« Zij bewaarde ze in haar geheugen. Ze deed er winst mede voor dit leven niet alleen, maar ook voor de eeuwigheid. Onderzoeken, overdenken en bewaren moet gij ook de schriften. Gij zijt nog wel jong en kunt alles niet bevatten, maar dat kan niemand. Bij het gebed, ernstig Gods Woord

onderzocht, overdacht en bewaard, zal ons voor veel dwaling behoeden. Vele kinderen lezen niet gaarne in den Bijbel, zij houden meer van een aangename vertelling, of niets beteekende verhalen, dan van de geschiedenissen van Gods groote daden. Altijd van bekeering te hooren spreken verdriet hen. Lieve kinderen! och, onderzoekt dagelijks biddend Gods Woord en stelt het groote voorrecht op prijs in een christelijke omgeving te zijn, door gedurig naar dien weg gewezen te worden, die ten eeuwigen leven leidt. Bewaart als Maria alle deze dingen en overlegt ze in uwe harten, opdat gij niet alleen hoorders maar ook daders des woords bevonden wordt te zijn. Hooren en overdenken zonder doen, is niets beteekenend. Zal het Kerstfeest u tot nut zijn, dan moet gij met brandend verlangen gaarne de geschiedenis van 's Heeren geboorte vernemen, en den Heere bidden om het aan uw hart te heiligen.

De heer Hoogenberg deed nog eenige vragen aan de kinderen om te vernemen of ze naar hem geluisterd hadden. Christiaan en Lina waren niet de minste in het antwoorden. Ten slotte werd een versje gezongen op de wijze: »Daar juicht een toon,« enz.

o Dag van heil, wat zijt gij schoon!
De Heer verlaat zijn Hemelthron,
Die is, die was en wezen zal,
Wordt mensch, geboren in een stal.

Die komst wordt heden blij herdacht;
Waar de engelen zongen in dien nacht,
Klinkt na vele eeuwen onze stem,
Hoe zwak, tot lof en eer van Hem.

Die komst op aard schenkt heilgenot,
o Menschgeworden Zoon van God!
o Vredevorst, reeds lang verwacht,
Verschijnt Gij in deez' blijden nacht.

Klein, maar bevoorrecht Bethlehem!
Wij vallen neer in 't stof voor Hem,
Aanbidden Jezus als den Heer.
Die toekomt lof en dank en eer.

o Vredevorst! o dierhaar kind!
Heil die in U zijn ruste vindt;
Want, even als in Efrata,
Klinkt nog het heilwoord van gena.

Na het dankgebed door den onderwijzer verlieten de kinderen de zondagsschool. Den volgenden dag werden ze verzocht terug te komen om feest te houden.

Christiaan en Lina konden, toen zij tehuis kwamen, veel vertellen, hetgeen hunne ouders recht aangenaam was.

De tweede Kerstdag brak aan. Na afloop van de godsdienstoefening vereenigden de kinderen zich des namiddags in de kerk. Het was wel koud, en gelijk het op kersttijd meestal sneeuwt, zoo ook nu. Vroolijk en opge-reimd traden de kinderen, waaronder Christiaan en Lina zich bevonden, binnen. Het lang verwachte uur was daar. Welk een vreugde op Kerstdag! o Wat zaten de kinderen in hun zondagsgewaad stil. Ze wisten het was feest, en gelijk het vorige jaar, hoopten ze ook nu, bij het naar huis gaan een boekje of een mooie plaat te krijgen.

Toen het drie uren geslagen had, trad de predikant op der preekstoel. liet een psalmvers zingen, en ging voor in het gebed. Daarna sprak hij een woord tot de kinderen:

»Lieve Kinderen! Het feest dat wij dezer dagen herdacht hebben, was de herinnering aan de geboorte des Heeren. Ge hebt uit den mond van uwen geachten onderwijzer gisteren de geschiedenis van die geboorte vernomen, en ik twijfel er niet aan, of gij zult haar goed onthouden hebben; dit zal zoo aanstonds blijken, wanneer u eenige vragen zullen gedaan worden. Het is voor u een zeer groot voorrecht van den Heere Jezus te hooren spreken; gedurig des zondags naar de zondagsschool te mogen gaan om de waarheid te hooren verkondigen. Hoeveel Heiden- en Jodenkinderen zijn daarvan verstoken. Ze weten niet eens, dat er een Zaligmaker geboren is. Ja, niet alleen Heiden- en Jodenkinderen, zelfs kinderen van ouders, die christenen heeten, weten weinig van den Heer. Gij leert van uwe ouders en uwen ijverigen onderwijzer den weg, waardoor gij de zaligheid verkrijgen kunt; gij wordt gewezen op den Eenigen Naam waardoor zondaren behouden worden. Hoe gelukkig zijt gij onder de genademiddelen te leven, om onder den invloed van den Heiligen Geest bewerkt te worden voor een eeuwig, zalig leven.

Gij kunt het nu nog niet recht inzien, kinderen! Wanneer

de Heere uwe oogen opent, zal het u duidelijk worden. Verzuimt niet, gelijk zoo vele kinderen doen, de zondagschool te bezoeken; hoort met belangstelling naar hetgeen u verteld wordt; gedraagt u als kinderen, die op zijn tijd spelen, maar die nauwkeurig acht geven op het onderwijs; bidt, o bidt vooral, dat de Heilige Geest uwe jeugdige harten vroeg bewerke en Hij u vroeg bekeere.

Nu viert ge feest bij de herinnering aan de geboorte des Heeren, Hij geve u eenmaal feest te vieren, niet een aardsch met zonde bevekt feest als hier, maar een feest zonder zonde in den Hemel voor eeuwig.

En gij, geachte Broeder! die de kinderen uit Gods woord leert, uw taak is moeilijk; veel ondank is uw deel; geduld en volharding schenke de Heer u bij uwe werkzaamheden. De grootste belooning, die u door menschen niet geschonken kan worden, geve Hij u. Geroepen te zijn, en verwaardigd te worden door den grooten Kindervriend, kinderen tot Hem te leiden, is groot, en niettegenstaande de moeilijkheden welke gij ondervindt, verzoet wordt bij de gedachte: Het was niet voor mij, maar voor Jezus dat ik werkzaam was. De Heere zegene uwe pogingen. Zijn onmisbare zegen ruste op alle onderwijzers en onderwijzeressen, die kinderen tot Jezus leiden.«

Nadat de predikant gesproken had, deed de Heer Hoogenberg eenige vragen, aan de kinderen, die tot genoegen van de talrijke toehoorders en den predikant, goed beantwoord werden; daarna liet hij een paar versjes zingen, ook die twee welke zij gisteren gezongen hadden, en eindigde het feest met dankzegging.

De kinderen waren onderwijl onthaald geworden op eenige versnaperingen, die zij met blijdschap genoten.

Bij het vertrek kreeg ieder een boekje. Natuurlijk had de onderwijzer aanteekening gehouden van de trouwe opkomst. Het was duidelijk te zien, wie het vlijtigst de zondagschool bezocht had. Christiaan en Lina hadden een der grootste en mooiste boekjes gekregen; nu zij hadden gedurende het verloopende jaar ook niet eenmaal gemist.

Zoo liep het Kinderfeest ten einde. Met blijdschap waren de beide Kerstdagen op de zondagschool door Christiaan en Lina doorgebracht. Ook door u, Kinderen?

